

VÄSTGÖTASPIDS (VÄSTGÖTASPETS)

Oprindelsesland: Sverige

Anvendelse: Drivhund (heeler).

Klassifikation: FCI Gruppe 5 (Spidshunde og racer af oprindelig type),
Sektion 3 (Nordiske vagt- og hyrdehunde).
Uden brugsprøve.

Historie: Västgötaspidsen regnes for at være en af de indfødte svenske racer, omend det ikke er helt klart, hvordan den er beslægtet med Welsh Corgi. Det er vanskeligt at sige, om vikingerne bragte hunde af denne spidstype til Sverige fra England, men moderne, kynologisk forskning tyder på, at racen er udviklet i Sverige.

Æren for at få Västgötaspidsen anerkendt og registreret som en svensk race tilkommer grev Björn von Rosen. I begyndelsen af 1940'erne bemærkede han racens eksistens. Han foretog en opgørelse over den bestand, der fandtes i Västergötlands len, og især omkring byen Vara fandt han en lille, men i type meget ensartet gruppe hunde. De blev grundlaget for et seriøst avlsprogram, hovedsagelig ledet af rektor K G Zettersten, som havde held med at opdrætte en ensartet type, uden at driv-instinktet gik tabt.

Helhedsindtryk: En lille og kraftfuld, frygtløs, kortbenet hund. Både udseende og udtryk viser, at den er årvågen, opmærksom og aktiv.

Proportioner: Forholdet mellem skulderhøjde og kropslængde er omkring 2 til 3.

M. DAVIDSON

Temperament: Racen er årvågen, aktiv, frygtløs og opmærksom.

Hoved:

Skalle : Hovedet er ret langt og tørt, med en næsten flad skalle. Set ovenfra er det kileformet fra skalle til næsespids. Stoppet er veldefineret.

Næseparti : Næsens pigmentring er dybsort. Set fra siden virker næsepartiet ret kvadratisk. Det er en smule kortere end skallen.

Læber : Stramt sluttende.

Kæber, bid : Perfekt og korrekt saksebid, med regelmæssigt placerede, veludviklede tænder.

Øjne: Middelstore, ovale og mørkebrune.

Ører: Middelstore, spidse og opretstående. Ørelapperne er stive fra basis til spids, glathårede og bevægelige. Ikke for lavt ansatte.

Hals: Lang, med stærke muskler og god rejsning.

Krop:

Overlinie : Ryggen er vandret, meget muskuløs, med en kort og kraftig lænd.

Kryds : Bredt og let skråtstillet.

Bryst : Langt, med god dybde og godt hvælvede ribben. Set forfra er brystet ovalt, set fra siden har det form som en ellipse. Det når ned til 2/5 af forbenets længde, og set fra siden ligger brystets laveste punkt lige bag forbenets bagside.

Underlinie : Bugen er let optrukken.

Hale: Der forekommer to typer af hale, lang eller medfødt kort. For begge typer accepteres alle variationer.

Lemmer:**Forpart:**

Skuldre : Lange og godt tilbagelagte.

Overarm : En smule kortere end skulderbladet og tydeligt skråtstillet. Overarmen ligger tæt ind til brystkassen, men er alligevel meget bevægelig.

Underarm : Set forfra ganske let buet, netop tilstrækkeligt til at sikre fri bevægelighed langs den nederste del af brystet.

Mellemhånd : Spændstig.

Bagpart: Velvinklet i knæ og haser. Set bagfra er bagbenene parallelle.

Lår : Med kraftig muskulatur.

Underlår : En smule længere end afstanden fra haseleddet til jorden.

Poter: Middelstore, korte og ovale, rettet lige fremad og godt hvælvede, med stærke trædepuder.

Bevægelse: Sund, med godt fraskub.

Pels:

Hårlag : Dækpelsen er middellang, grov, tilliggende og tæt. Underulden blød og tæt. Pelsen er kort på forsiden af benene, lidt længere på hals og bryst samt bag på bagbenene.

Farve : De ønskede farver er grå, gråbrun, grågul eller rødbrun, med mørkere hår på ryggen, på halsen og kroppens sider. Lysere hår i de samme nuancer som før nævnt kan ses på næseparti og strube, på bryst, bug og baglår, poter og haser. Lysere aftegninger på skuldrene – de såkaldte sele-aftegninger – er ønskelige. Hvidt er tilladt i beskedent omfang som en smal blis, nakkeplet eller en smal halsring. Hvide aftegninger er tilladt på for- og bagben og på brystet.

Størrelse: Skulderhøjde for hanner 33 cm, for tæver 31 cm. Tilladt tolerance +/- 1.5 cm.

Vægt mellem 9 og 14 kg.

- Fejl:** Enhver afvigelse fra de foregående punkter betragtes som en fejl, hvis betydning for bedømmelsen skal stå i nøje forhold til afvigelsens omfang.
- Bemærk:** Hanhunde skal have to normalt udviklede testikler i pungen.

Dansk Kennel Klubs bemærkning:

Forhold, der påvirker en hunds sundhed negativt, betragtes som en alvorlig fejl

Standarden udgivet af FCI 18 FEBRUAR 2000

Oversættelsen godkendt af DKK's Standard Komité
MARTS 2002

☐☐☐ NB! Denne udgave erstatter standard udsendt af DKK i JANUAR 1992 ☐☐☐